

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Parády István

Cím:

Festői látvány volt a budaörsi urnapi körmenet

Forrás:

Ujpesti Újság

Ujpesti Újság

(Hely)

1943. VI. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

394.5

Hely

Idő

1943

Személy

Festői látvány volt a budaörsi urnapi körmenet

Budaörs, június 25.

Lélekemelő, feledhetetlen látvány volt az idén a budaörsi urnapi körmenet. Mikor nem uszkáltak puskaporszerű felhők Európa felett, ezen a napon mindig külföldiek özönlöttek el ezt a budakörnyéki öreg községet, melynek fehérre meszelt házai között káprázatos virágszönyegen haladt végig a körmenet már a nagy világéget megelőző évtizedekben is. Az idén nem érkeztek autócárok, nem indítottak különjáratu autóbuszokat 5 percenként. Ám ha el is maradtak az idegen országok vendégei, mégis nagyon sokan felkeresték Budaörsi Urnapján a fővárosból és a környékről. Már a korreggeli órákban sűrű menetben vonultak fel azok, akik az áhítatot emelő, szemetgyönyörködtető látványnak tanu akartak lenni. HéV-villamoson, vonaton közelítették meg a községet, melynek mélyen vallásos érzésű lakossága napok óta készült, hogy az idén is, hagyományos, színes pompájú legyen az urnapi körmenet.

Amikor hajnalhasadással a nap feltolta vörös homlokát az égbolt alján, a budaörsiek már ébren találta. Ezerszínben pompázó virágokat hintettek a körmenet utvonalan, és a József főherceg-út, ameddig a szem ellátott, kilométerhosszat virágszö-

vánnyá változott. Fantasztikusan tündöklő, mesebeli illatos szőnyeg fedte az utat. Itt pipacs piroslott, ott a buzavirág kéksége szőtte, színezte az út káprázatosan tarka takaróját. Szarkaláb, s a mezők más virágai és a kertek sok ékessége: liliom, rózsza, árvácska, szekfű, viola keveredett festői tarkaságban, mintha csak a mesék tündérei varázsolták volna ide a szebbnél-szebb képeket az útvonal máskor oly szürke, dal-talan porának hátára. Budaörs Urnapjára egyetlen virágkertté változott...

A főútvonalon, ahol a körmenet végig haladt, virágszirmokból rajzoltak színes ábrákat. Az egyik ház előtt a Hit, Remény és Szeretet jelképeit rakták ki izléssel, nagy, lelki-buzgóságvezette kezűgyességgel. A kereszt aranszínben tündökölt. A remény: kék horgony buzavirágból. A szeretet: égő, lángolóan piros szív, csupa rózsákból. Más házak előtt a Szent Korona, zöld levelekből a hármashalom, fehér szekfűkből állították össze a kettőskeresztet, piros szekfűk egészítették ki a nagyszerűen remekelt díszítést. Gyakorlott kézzel sárga virágszirmokból kirakott kelyhet is ezek ámultak. A legcsodálatosabb rajzu virágminták, máshol rohamsisak hirdették gondos, türelmes asszonyi és leánykezek munkáját. Az utóbbit emlékezetül hintették ki a most dúló háborura.

Már reggel hét órakor elkészült a nagy mű. Unneplőruhás férfiak, nők végeztek serény kézzel, gazdag képzelettel az utolsó mozdulatokat és az aranszínben fénylő napsugár egyetlen képbe foglalta össze az elbűvölően szép látványt.

Tíz órakor megszólalt a harang ércesen szárnyaló hangja. A templom kapuja előtt feketezübonyos, aranygombokkal kirakott egyenruhában, virágdiszes kalapban, puskával felszerelt díszőrség állt. Fialat leányok szebbnél-szebb népviseleti ruhákban. Bent az ünnepi nagymisést Auber mann Miklós dr. plébános celebrálta fényes segédlettel. A budaörsi egyházi zene- és énekkar misét adott elő a kóruson. Azután megindult a körmenet. A mennyezet alatt Pintér László dr. t. b. kanonok vitte az Oltárszentséget. Négyyszer állottak meg a virágokból és lombokból épített sátorok alatt az oltáraknál.

Az Oltárszentség után végeláthatatlan sorokban hömpölygött a körmenet. Festői népviseletben öltözött leányok, asszonyok, férfiak fekete ünneplőben. Az ablakokban gyertyák lobogtak, templomi zászló alatt a hívők sokadalma virágszönyegen haladt végig. A templomba visszaérve, az Eucharisztikus himnusszal és a Te Deummal fejeződött be a budaörsi katolikusok nagy ünnepe, amelyet több ezer „idegen” is végignézett.

PARÁDY ISTVÁN